

РЕШЕНИЕ

№ 10312

гр. София, 28.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 15.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6694** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс, във вр. чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на В. В. М., от [населено място], чрез представител по пълномощие адв. Е. Д., против Заповед № 513з-5616 от 13.06.2023 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 204, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 4, вр. с чл. 197, ал. 1, т. 4, във вр. с чл. 203, ал. 1, т. 13 вр. чл. 226, ал. 1, т. 8 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение.

В жалбата се релевират доводи, че оспорената заповед е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като противоречаща на материалните разпоредби на ЗМВР и при съществено несъответствие на целта на закона. Счита, че заповедта е издадена в нарушение на разпоредбата на чл. 210, ал. 1 ЗМВР. Навежда довод, че твърдяното за извършено нарушение не е доказано по беспорен и категоричен начин. Поддържа, че ДНО не е спазил законовите изисквания на по чл. 210, ал. 1 ЗМВР и това по чл. 59, ал. 2, т. 4 предл. първо АПК. Счита, че посочените „факти“ са предположения. Навежда доводи, че ДНО не се е съобразил с изискванията на чл. 206, ал. 2 ЗМВР. Релевират се доводи, ДНО не е изследвал подобаващо цялостната обстановка, всички факти и обстоятелства от значение за случая. Заключение, че от събраните доказателства не може да бъде

направен категоричен и несъмнен извод за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 210, ал. 1, т. 13 ЗМВР. Моли обжалваната заповед да бъде отменена като незаконосъобразна и неправилна.

В открито заседание, редовно уведомен, жалбоподателят се явява лично и чрез адв.Е.Д., поддържа оспорването. Претендира присъждането на разноски по делото.Представя писмени бележки.

Ответникът – Директор на Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуален представител гл. юрк. П., в писмени бележки изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата и моли да бъде потвърдена обжалваната заповед като законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

В открито съдебно заседание, редовно уведомен, ответникът се представлява от юрк. И., която моли да бъде оставена без уважение жалбата, съответно да бъде потвърдена оспорената заповед. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От представените по делото доказателства се установява, че към датата на издаване на оспорената заповед жалбоподателят е заемал длъжността „младши инспектор - старши полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към Об Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи.

В административното производство е установена следната фактическа обстановка:

На 12.02.2023 г., около 10:00 ч. гражданина М. Ч., тръгнал от дома си с черен микробус марка „Ф. М.“ с рег. № ВТ 111111, заедно с брат си - Д. Ч.. Микробусът бил управляван от М. Ч.. Двете лица пътували по [улица]в посока [улица]в [населено място]. На кръстовището на [улица]и [улица]М. Ч. забелязал лице от мъжки пол, носещо полицейска униформа с надпис „Охранителна полиция“ и черна шапка с надпис „Полиция“ (установен впоследствие като В. М. - старши полицаи в Об РУ-СДВР) да влачи чували, в които събирал дървета. В близост до полицейския служител М. стояла жена, установена впоследствие като П. И., приятелка на служителя М.. Тъй като няколко дни по-рано, М. Ч. видял на същото място, същото униформено лице да реже дървета, решил да спре микробуса, за да разбере какво прави униформения служител. М. Ч. спрял с автомобила си на кръстовището на [улица]и [улица], слязъл и тръгнал към служителя В. М.. Когато се доближил до полицейския служител, М. Ч. започнал да му задава въпроси какво прави и защо реже дърветата, снимайки полицейския служител с камерата на телефона си. Служителят М. също започнал да снима с телефона си автомобила на М. Ч.. В този момент между двете лица възникнал словесен конфликт, при който служителят М. извадил огнестрелно оръжие - пистолет, заредил го и го насочил към М. Ч.. изричайки думите: „Ще те гръмна“. Уплашен за живота си М. Ч. се качил в автомобила си и потеглил, като за случилото се веднага сигнализирал на ЕЕН 112.

В тази връзка, видно от Докладна записка № 230р-6358/13.02.2023 г., изготвена от инспектор Х. Г., оперативен дежурен в Об РУ-СДВР, на 12.02.2023 г., около 10:40 ч. е получен сигнал на ЕЕН 112 от лицето М. Ч., който заявил, че е видял лице, облечено с полицейска униформа и с полицейска шапка, което реже засадени дървета на улицата и ги товари в лек автомобил, марка „Ф.“, с рег. [рег.номер на МПС] . Ч. съобщил, че

отишъл при лицето с полицейската униформа и го попитал защо реже дърветата, при което полицаят извадил огнестрелно оръжие - пистолет, заредил го и го насочил към главата му. След извършена проверка на посочения от Ч. лек автомобил марка „Ф.“, с рег. [рег.номер на МПС], било установено, че превозното средство е собственост на младши инспектор В. В. М. - старши полицаи в 06 РУ - СДВР, който се намирал в отпуск за временна неработоспособност и не бил на работа, съгласно издаден болничен лист № Е. от 11.02.2023 г. От извършена проверка било установено, че младши инспектор В. М. не притежава лично огнестрелно оръжие, но има зачислено служебно оръжие пистолет „М.“, което не е било оставено от него за съхранение в 06 РУ - СДВР. След получаване на сигнала от Ч. и след осъществен телефонен разговор със служителя М., се установило, че същия е напуснал мястото на инцидента и се намира в дома си. О. дежурен на 06 РУ - Х. Г., заедно с П.-Контрола от 06 РУ в състав: младши инспектор Т. К., младши експерт И. Д. и младши инспектор С. В., отишли пред адреса на М., като същият излизал спокоен и облечен в цивилни дрехи. Д. го попитал защо е рязал дърва, а М. му отговорил, че си е дал последните пари за лекарства и нямал с какво да се отоплява. След това инспектор Х. Г. го попитал къде му е служебното оръжие - пистолет „М.“ с № ВД 24611 и той го донесъл от къщата и предал доброволно (протокол за доброволно предаване УРИ 230000-2638/15.02.2023 г. по описа на 06 РУ-СДВР).

Гореописаната фактическа обстановка се потвърждава от сведенията на потърпевшия М. Ч., от свидетелите Д. Ч. и П. И., както и от полицейските служители на 06 РУ-СДВР - младши инспектор Т. К., младши експерт И. Д. и младши инспектор С. В., реагирани на подадения от М. Ч. сигнал.

От дадените сведения и разпити на свидетели се установява следното:

Видно от сведение № 230000-2672/16.02.2023 г. (л. 118), потърпевшия М. П. Ч., заявява, че на 12.02.2023 г., около 10:20 ч. излязъл от дома си с лек автомобил, марка „Ф. М.“ с ДК № В 111111. С него бил и брат му - Д. Ч.. Брат му М., бил на задната седалка, като други пасажери в автомобила не е имало. Дватама тръгнали по [улица], посока [улица]. М. Ч. видял едно лице от мъжки пол, което държало бензинова резачка, който пресякъл линията. Същият бил с полицейска униформа с надпис „Охранителна полиция“, както и с черна шапка с надпис „Полиция“. В този момент се сетил, че преди няколко дни видял същия човек да реже дървета. Усъмнил се, че лицето е там по служба и го попитал какво прави. Попитал го по какъв повод реже дърветата. Униформения В. М. му отговорил „Да не са ти вкъщи тези дървета“. Тогава М. Ч. заявил на служителя М., че ще го снима, при което М. му отговорил, че и той ще го снима. Ч. започнал да прави видеоклип, като от своя страна служителя М. започнал да снима микробуса му. Ч. обяснил на служителя къде живее и го попитал какъв точно полицаи е. В този момент с дясната си ръка служителя М. извадил пистолет, свалил предпазителя, заредил го и го насочил към М. Ч., изричайки думите „Ще те гръмна, тръгвай си“. М. Ч. се уплашил и си тръгнал. От случилото се Ч. Изживял голям стрес. Ч. посочва, че с телефона си е заснел два видеоклипа, но не бил заснел самата заплаха с оръжие, отправена му от служителя М.. Ч. предоставил запис на съседни и приятели, като на 15.02.2023 г. със заснетите от него кадри е направен репортаж от БТВ. Ч. посочва, че за случката с полицейския служител е подал жалба в СДВР на 12.02.2023 г.

В тази връзка на 14.03.2023 г. видно от протокол за разпит на свидетел (л. 37) потърпевшия М. Ч. е разпитан по досъдебно производство № 77/2023 г. по описа на

СО-СГП, като при разпита Ч. излага същите факти и обстоятелства по случая, посочени от него в горепосоченото сведение, като при разпита Ч. отново посочва, че при възникналата саморазправа със служителя М., полицейският служител е извадил изпод якето си пистолет, заредил го и го насочил срещу него. Ч. посочва, че след като насочил зареден пистолет към него, полицейския служител му казал: “Ще те гръмна“. Ч. допълва, че през цялото време близо до тях стояла жена, която трябва да е чула и видяла случилото се. Ч. споделя, че при заплахата с оръжие той много се стресирал: „Аз много се уплаших от това, че лицето с униформа извади пистолет и го насочи към мен. Беше съвсем неочаквано. Затова аз веднага тръгнах към буса и през цялото време си мислех дали няма да ме застреля в гръб. Тази случка беше много стресираща за мен. Допълва, че пистолетът, който М. насочил срещу него, го е разпознал като огнестрелно оръжие - пистолет марка „М.“. Ч. допълва, че след инцидента от 12.02.2023 г. разбрал, че служителя М. е негов съсед.

На следващо място, видно от сведение № 230000-2866/20.02.2023 г. (л. 117) и протокол за разпит на свидетел от 14.03.2023 г. (л. 42) Д. П. Ч., брат на М. Ч., се потвърждава, че на 12.02.2023 г., около 10:00 ч. излязъл от дома си с брат му - М. Ч. и двамата се качили на микробуса на брат му. М. Ч. шофирал, а Д. Ч. се возил на задната седалка. Тръгнали от [улица] по посока на [улица]. На кръстовището на „Г.“ и [улица] видели лице от мъжки пол, носещо полицейска униформа и влачейки чували, в които събирал дървета. Брат му М. спрял микробуса и му казал, че ще види това лице какво прави. Спрял микробуса на кръстовището на [улица] и [улица] слязъл. Д. Ч. заявява, че не е чул „караницата“ между брат му и полицейския служител, тъй като останал в микробуса. След няколко минути - може би 5 (пет), но не може да каже точно, в микробуса се върнал брат му М., който бил видимо притеснен. Д. попитал брат си какво се е случило, а той му отговорил, че полицаят е извадил пистолет, насочил го към него и го заплашил, че ще го убие. Според М. Ч. заплахата била отправена по повод на направената забележка за незаконната сеч, извършвана от полицейския служител.

Видно от сведение № 230000-2706/16.02.2023 г. (л. 116) дадено от П. М. И., същата заявява, че познава служителя В. М. от 30 години. Двамата били приятели и живеели в един квартал. И. знае, че В. М. е полицаи в 06 РУ - СДВР. По повод инцидента от 12.02.2023 г., И., свидетелства, че на 11.02.2023 г. служителят М. ѝ се обадил и я помолил да му вземе антибиотик, тъй като бил болен. Тя се е съгласила, купила му лекарството и в неделя сутринта, на 12.02.2023 г., около 09:30 ч. му се обадила да го попита къде е, за да му го даде. Той ѝ отговорил, че е паркирал неговия автомобил, марка „Ф.“, в близост до линията на кръстовището на [улица] и [улица]. Взела му антибиотика и тръгнала натам. Била е на мястото малко след 10:00 ч. сутринта. Видяла колата на М., която била паркирана там, където той ѝ обяснил. Не го видяла веднага, но чула шум от резачка на дърва. Знаела, че той реже дърва и го намерила по шума. Изчакала го, докато той натоварил отрязаните дърва в чували, и двамата тръгнали към автомобила на М.. И. спряла до автомобила, а М. започнал да товари чувалите в колата си. В този момент до тях спрял черен на цвят „бус“ и от него слязъл мъж, когото не познавали. Той попитал М. какво прави и кой му давал право да реже дърветата. През това време М. още товари чувалите и му отговорил да не се занимава с него и че дърветата не са в неговия двор. М. Ч. излязъл от колата си и се насочил към служителя В. М. и започнал да го снима. Ч. заявил, че ще се обади на телефон 112. Служителят М. също извадил телефона си. М. Ч. тръгнал към полицейския

служител и в този момент младши инспектор М. извадил пистолет. И. силно се изплашила и се „паникьосала“. И. заявява, че следващото нещо, което си спомня, е, че след разменени реплики между Ч. и служителя М., Ч. напуснал мястото с автомобила си. И. потвърждава, че по време на инцидента служителят М. бил облечен с полицейска униформа и шапка с надпис „Полиция“.

На следващо място в протокола за разпит на свидетелката П. М. И. от 21.03.2023 г. посочва същите факти и обстоятелства, дадени в сведение № 230000-2706/16.02.2023 г., (л. 116) като по отношение на заплахата с оръжие, отправена от служителя М. спрямо М. Ч., И. заявява: „ Видях как момчето се доближи до М. и продължаваше да бъде доста настоятелен и агресивен. Изведнъж видях как В. извади пистолет някъде из под якето си може би и го насочи към момчето.“ и „След като М. извади оръжието, аз се обърнах на другата страна към колата на В. и им извиках да спрат.“.

От сведенията на служителите от П.-Контрола (сведение № 230р - 7153/17.02.2023 г. на Т. К. (л. 120), сведение № 230р - 7152/17:02.2023 г. на С. В. (л. 121), сведение № 230р - 7151/17.02.2023 г. от младши експерт И. М. Д. (л. 122), реагирали на подадения от М. Ч. сигнал, се установява, че на 12.02.2023г. от около 11 ч. тримата служители били изпратени от ОДЧ - 06 РУ на адрес: [населено място], [улица]и [улица], по сигнал за възникнал скандал между служителя В. М. и гражданин. Като допълнителна информация от ОДЧ получили, че М. е облечен с полицейска униформа и рязал дърва в района на железопътната линия до [улица]и [улица], и когато преминаващ гражданин му е направил забележка за отрязаното дърво, М. е извадил пистолет, който го е заредил и насочил към гражданина. При пристигането на служителите на мястото на възникналия конфликт, дошъл инспектор Х. Г., служител в ОДЧ - 06 РУ, който бил докаран от АП 610, като в негово присъствие младши експерт И. Д. се обадил по телефона на М. да го попита къде се намира в момента, тъй като същия не е бил на мястото на инцидента при тяхното пристигане. От разговора станало ясно, че М. се намира на домашния си адрес на [улица]. Отишли пред адреса на М., същият излязъл спокоен и облечен в цивилни дрехи. Д. го попитал защо е рязал дърва, а М. му отговорил, че си е дал последните пари за лекарства и нямал с какво да се отоплява. След това инспектор Г. го попитал къде му е служебното оръжие и той го донесъл от къщата му и го предал с протокол за доброволно предаване. Инспектор Х. Г. поканил М. в 06 РУ за снемане на сведения. Служителите попитали М. дали е носил в себе си оръжие и дали го е насочвал към някой, но той отрекъл.

На следващо място в сведение № 230р-7395/20.02.2023 г. (л. 127) от инспектор Х. И. Г. - полицейски инспектор VI степен (дежурен) в група „Оперативна дежурна част“ към 06 РУ, заявява, че за времето от 08:00 ч. на 12.02.2023 г. до 08:00 ч. на 13.02.2023 г. съгласно утвърден месечен график е бил назначен като „оперативен дежурен“ в ОДЧ 06 РУ - СДВР. Около 10:40 ч. на 12.02.2023 г. е получил сигнал чрез тел. 112 от лицето М. Ч., че около 10:35 ч. е бил заплашен с оръжие от лице, облечено в полицейска униформа и с полицейска шапка. Същият заявил, че е забелязал отрязани дървета, включително й орех до железопътните линии на [улица]и [улица], поради което след като видял л.а. „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] и моторни резачки в багажника му, спрял до автомобила и попитал мъжа в униформа защо реже дърветата. Ч. предположил, че въпросния мъж е служебно ангажиран с тази дейност и поискал същият да се представи. Вместо това, лицето извадило оръжие, по данни на Ч. „пистолет“, заредил го и го насочил към главата му. М. Ч. напуснал незабавно мястото и сигнализирал на тел. 112. На място бил изпратен АП - Контрола и уведомен главен

дежурен ОДЦ - СДВР. След уведомяването инспектор Г. бил изпратен на място за изясняване на случая. При направените справки в масивите на МВР се установило, че горепосочения лек автомобил е собственост на В. В. М., е адрес: [населено място], [улица], служител на 06 РУ - СДВР. Същият бил установен на домашния си адрес, снето му било сведение и с протокол за доброволно предаване връчил на инспектор Г. служебното си оръжие, пистолет „М.“.

На следващо място по делото се установява, че дисциплинарното производство е образувано по данни в докладна записка № 513р- 16559/13.02.2023 г., изготвена от началника на 03 сектор към отдел „Оперативен дежурен център (ОДЦ) при СДВР - главен инспектор Н. Н.. Проверявани са данни за това, че на 12.02.2023 г., около 10:40 ч. в ООДЦ - СДВР е получен сигнал на тел. 112 от лице, представило се като М. Ч., който заявил, че е видял лице, облечено с полицейска униформа и с полицейска шапка, което реже засадени дървета на улицата и ги товари в лек автомобил, марка „Ф.“, с рег. [рег.номер на МПС] . Г-н Ч. отишъл при лицето с полицейската униформа и го попитал защо реже дърветата, при което същият извадил огнестрелно оръжие (пистолет), заредил го и го насочил към главата му. В резултат на сигнала, на място били изпратени екип на 06 Районно управление - СДВР, заедно с инспектор Х. Г. - полицейски инспектор VI степен в група „Оперативна дежурна част“ към 06 РУ - СДВР. След извършена проверка на посочения от г-н Ч. лек автомобил марка „Ф.“, с рег. [рег.номер на МПС] , било установено, че превозното средство е собственост на младши инспектор В. В. М. - старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 06 РУ - СДВР, който към онзи момент се е намирал в отпуск за временна неработоспособност и не е бил на работа, съгласно издаден болничен лист (л. 35) № Е., издаден на 11.02.2023. Установено е, че младши инспектор В. М. не притежава лично огнестрелно оръжие, но има зачислено служебно оръжие пистолет „М.“, което не е било оставено от него за съхранение в 06 РУ - СДВР. В тази връзка, от служители на 06 РУ - СДВР е посетен домашния адрес на младши инспектор М., където служителят предал доброволно на инспектор Х. Г. служебно зачисленото му оръжие, пистолет „М.“ с № ВД 24611. За случая, в сградата на 06 РУ - СДВР било снето писмено сведение на младши инспектор В. М., в което служителят е посочил, че около 10:20 ч. се намирал на [улица] до железопътната линия, където се разхождал на чист въздух. До младши инспектор М. спрял черен бус, марка „Ф.“, с рег. № ВТ 111111 и непознато лице от ромски произход започнало да се заяжда с него, като го заплашило, че „ще му избие зъбите и ще го пребие“. Според младши инспектор М. лицето, което го е заплашило било видимо под въздействие на наркотични вещества и започнало да снима автомобила на младши инспектор М., като полицейският служител също снимал автомобила на лицето. Младши инспектор М. заявил, че на мястото е имал среща с негова приятелка, която била с гръб, докато непознатият го заплашвал и обиждал.

От ДЗ № 513р-16559/13.02.2023 г. се установява още, че главен инспектор Н. Н. е провела разговор по телефона с г-н Ч., който обяснил, че е силно притеснен от възникналата ситуация и че му е необходимо малко време, за да се успокои, като след това ще дойде в сградата на СДВР, за да му бъде снето писмено сведение, в което заявил, че около 10:30 ч. е излязъл от дома си, находящ се в [населено място], [улица], управлявайки личния си автомобил, марка „Ф.“, модел „М.“, с рег. № ВТ 111111. М. Ч. бил придружаван от брат му Д. Ч.. В края на [улица] и [улица] забелязал лице, облечено с полицейска униформа, което няколко поредни дни

реже дърветата на улицата и ги прибира. М. Ч. спрял автомобила си на няколко метра от лицето и го попитал какъв е поводът от няколко дни да реже дърветата, като лицето го попитало „Какво го интересува, нали не било в неговия двор“. М. Ч. решил да снима автомобила на лицето, тъй като в него имало нарязани дървета и резачки, при което униформеният мъж - младши инспектор М., снимал автомобила на Ч.. Г-н Ч. се насочил към лицето, за да поиска обяснение относно отрязаните дървета, при което униформеният мъж извадил пистолет, заредил го и го насочил към г-н Ч. с думите „Ще те гръмна“. При тези думи, г - н Ч. се качил в автомобила си и потеглил. В заключение, подателят на сигнала заявява, че е уплашен за живота и здравето, както на него самия, така и на бременната му жена и детето му, тъй като полицейският служител е снимал номера на автомобила му и в разговора е него, Ч. му показал къде живее.

На 13.02.2023 г. по повод гореописаната ДЗ, със Заповед № 513з-1158 (л. 71) е образувано дисциплинарно производство по чл. 207, ал. 1, т. 2 срещу младши инспектор В. В. М. старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 06 РУ при СДВР.

Установява се, че при образуване на дисциплинарното производство поведението на младши инспектор М. е квалифицирано като тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 (неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР), във вр. с чл. 203, ал. 1, т. 13 (деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата) от ЗМВР, като служителът е нарушил етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, а именно:

- т. 15 „Държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме.“;
- т. 19 „Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява.“;
- т. 20 „Държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си“;
- т. 25 „Държавният служител не злоупотребява с правомощията си, разчитайки, че няма да му бъде наложена санкция в качеството му на орган на властта“.

Видно от доказателствата по делото на 13.02.2023 г. младши инспектор В. М. е запознат със Заповед № 513з-1158/13.02.2023 г. (л. 75) на директора на СДВР, с която срещу него е образувано дисциплинарно производство, в която изчерпателно са посочени и правата му по чл. 207, ал. 8 от ЗМВР.

На 24.02.2023 г. младши инспектор В. М. е запознат с покана рег. № 230Р-6610 от същата дата (л. 76), за даване на писмени обяснения по образуваното дисциплинарно производство.

На 01.03.2023 г. младши инспектор В. М. му е връчена и покана УРИ280р-8057 от 24.02.2023 г. (л. 77) за даване на повторна възможност за обяснения по образуваното дисциплинарно производство.

На 04.05.2023 г. ДРО издава Обобщена справка, рег. № 230р-18049/04.05.2023 г. (л. 125), от която става ясно, че при установеното дисциплинарно нарушение на служителя следва да се търси дисциплинарна отговорност.

На 09.05.2023 г. след връчена му покана рег. № 230р-18247/05.05.2023 г. (л. 134), младши инспектор В. М. се е запознал с Обобщена справка, рег. № 230р-18049/04.05.2023 г. (л. 125), материалите от дисциплинарното производство,

като му е дадена възможност да предостави допълнителни обяснения или възражения, относно посочените в обобщената справка фактическа обстановка и предложение за налагане на дисциплинарно наказание. Младши инспектор М. не се е възползвал от правото му на защита, което обстоятелство е отразено в Протокол № 230р-18816/10.05.2023 г. по описа на 06 РУ-СДВР (л. 136). В изпълнение на изискванията на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР на служителя е връчена Покана № 513р-48866/11.05.2023 г. за даване на писмени обяснения пред дисциплинарно наказващия орган - директора на СДВР. Въпреки предоставената му възможност служителя В. М. не е депозирал писмени обяснения, което е отразено в Протокол № 513р-59690/09.06.2023 г. (л. 136) по описа на СДВР.

Дисциплинарното нарушение е установено в хода на проведено дисциплинарно производство по Заповед № 513з-1158/13.02.2023 г., като доказателствата за извършеното нарушение се съдържат в Становище № 230р-18828/10.05.2023 г. (л. 137) и Обобщена справка № 230р-18049/04.05.2023 г. (л. 125) по описа на 06 РУ-СДВР и приобщените материали от воденото по случая досъдебно производство № 77/2023 г. по описа на СО-СГП.

На следващо място се установява, че по случая е образувано и досъдебно производство № 77/2023 г. по описа на Следствения отдел при Софийска градска прокуратура, пр. пр. № 8342/2023 г. по описа на Софийска районна прокуратура, като материали от досъдебното производство са приобщени към воденото срещу служителя дисциплинарно производство. В хода на образуваното по случая досъдебно производство № 77/2023 г. по описа на СО-СГП, е изготвена и комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза вх. № 5082/11.05.2023 г. (л. 50) на пострадалия М. Ч.. От извършеното изследване е направено заключение, че лицето М. Ч. не страда и не е страдал към 12.02.2023 г. от психично заболяване. Не са установени и данни за психично разстройство. В експертизата е посочено, че отправената на 12.02.2023 г. закана с убийства към личността на Ч. - „като насочил към него огнестрелно оръжие и му казал: „Ще те гръмна“, е предизвикала у Ч. психотравмено преживяване, тъй като съответства на критериите за застрашаващо събитие. Посочено е още, че в резултат от отправената му закана с убийство, Ч. е преживял страх за собственото си здраве и сигурност, прераснали впоследствие в страх и за живота му, който продължава и към момента на изследването. Съгласно експертизата състоянието на витална запрашеност при Ч. може да бъде приравнено към юридическото понятие „основателен Страх“ за живота и здравето му.

От доказателствата по делото се установява, че поведението на служителя В. М. на 12.02.2023 г., е станало достояние, както на потърпевшия М. Ч. и прекия очевидец П. И., така и обществено достояние чрез средствата за масово осведомяване. В хода на дисциплинарното производство са изискани и получени от дирекция „Пресцентър и връзки с обществеността“ (ДПВО) - МВР материали за налични в средствата за масово осведомяване статии и репортажи относно възникналия инцидент от 12.02.2023 г. с писмо № 8121 р - 4112/22.02.2023 г. по описа на ДПВО – МВР (л. 102), с приложение - 26 (двадесет и шест) листа (л.л. 103-115).

Водим от изложеното от ДНО, с оглед на всички приети по административната преписка писмени и гласни доказателства, е прието за безспорно установено и доказано, че на 12.02.2023 г. около 10:00-10:30 ч. в [населено място], в близост до кръстовището на [улица]и [улица], в извън работно време, младши инспектор В. М. е извършвал незаконосъобразна дейност, изразяваща се в изсичане на дървета на

улицата без да има разрешение за това и е заплашил с убийство гражданина М. Ч., насочвайки към него пистолет - оприличен от потърпевшия като огнестрелно оръжие от марка „М.“ и му казал: „Ще те гръмна“, което е възбудило у Ч. основателен страх за здравето и живота му. Деянията на служителя се доказват от сведение № 230000-2672/16.02.2023 г. на М. Ч. и протокол от 14.03.2023 г. за разпит на свидетел по досъдебно производство № 77/2023 г. по описа на СО-СГП - М. Ч., от сведенията на прекия свидетел на действията на служителя М. - П. И., дадени в сведение № 230000-2706/16.02.2023 г. в протокол от 21.03.2023 г. за разпит на свидетел по досъдебно производство № 77/2023 г. по описа на СО- СГП, както и от изготвената комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза вх. № 5082/11.05.2023 по описа на СО-СГП на М. П. Ч.. В посочените сведения и разпити на свидетелите по досъдебно производство № 77/2023 г., категорично се потвърждават, че на 12.02.2023 г. около 10:00-10:30 ч. в [населено място], в близост до кръстовището на [улица]и [улица], служителят М. е извършвал незаконна сеч, като след възникнали словесни пререкания между М. и М. Ч., в присъствието на лицето П. И., служителят е заплашил с убийство Ч., като е насочил към него огнестрелно оръжие - пистолет (разпознато от потърпевшия Ч. като огнестрелно оръжие от марка „М.“) и му казал: „Ще те гръмна“. Тази заплаха е причинила на Ч. остра стресова реакция и основателен страх за здравето и живота му.

Видно от доказателствата събрани по дисциплинарното производство, неправомерното поведение на младши инспектор М., безспорно е станало достояние на граждани, потърпевши от случая, на полицейски служители от 06 РУ - СДВР, на органите на съдебната власт и на неограничен кръг граждански лица, чрез средствата за масово осведомяване.

Административно наказващия орган е направил извод, че с действията си, изразяващи се в незаконно изсичане на дървета и заплаха за убийство, младши инспектор В. М., като държавен служител в МВР - старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 06 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, виновно е нарушил чл. 67 „Полицейските органи предотвратяват, пресичат, разкриват и разследват престъпления“ от ЗМВР, като вместо да предотвратява и пресича престъпни деяния - заплахи с убийство, сам е извършил такова деяние. Поведението на служителя, съставлява деяние, уронващо престижа на службата и е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, регламентирани в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР (Об., ДВ, бр. 67 от 12 август 2014 г.), а именно в:

- т. 15 „Държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме“ - като незаконно е рязал дървета и е отправил заплаха за убийство с огнестрелно оръжие спрямо М. Ч., младши инспектор М. е извършил противоправни деяния.“;

- т. 19 „Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“ - с неправомерното си поведение, като полицейски служител, призван да следи за спазване на законите и правата, свободите и здравето на гражданите, е създал впечатление, че в МВР работят служители, които умишлено нарушават законите и е създал усещане в М. Ч. на страх за живота и здравето му, служителят е формирал впечатление, че полицейските служители, които по закон са призвани да противодействат на правонарушенията, могат безнаказано сами да ги вършат, а несъответствието между дължимото и фактическото поведение на полицейския

служител има за последствие намаляване или загуба на общественото доверие в полицията, водещо до намаляване на обществената подкрепа за цялостната ѝ дейност;

- т. 20 „Държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си“ - служителят М. не е дал личен пример с поведението си на гражданите да уважават закона, като е създавал в тях впечатление, че щом като полицейските служители си позволяват да извършват противоправни деяния, не е пречка и за тях да имат такова неправомерно поведение;

- т. 25 „Държавният служител не злоупотребява с правомощията си, разчитайки, че няма да му бъде наложена санкция в качеството му на орган на властта“ - като в извън работно време (по време на отпуск за временна неработоспособност) е бил облечен в полицейска униформа и е носел огнестрелно оръжие, с което е заплашил с убийство М. Ч.;

- т. 31 „Държавният служител зачита и спазва правата и основните свободи на всички граждани в съответствие с действащото българско законодателство и международните договори, по които Република България е страна“ - с поведението си служителят М. е нарушил основно право на гражданина М. Ч., а именно правото му на сигурност.

Според ДНО с горепосочените действия служителят е формирал негативен облик на МВР, като описаните действия на младши инспектор М. противоречат на обществените правила за поведение на гражданите в обществото и същите се явяват нарушение на обществения ред, който полицейските служители са призвани да опазват, както и действията им изразяват явно неуважение към обществото и към установените обществени законови правила и норми.

Органът е приел, че неспазването на етичните норми и служебната етика е предпоставка за уронване на престижа на службата и се отразява негативно на авторитета на МВР и има за последица намаляване или загуба на общественото доверие, като може да доведе до липса на обществена подкрепа за цялостната му дейност. Обосновал е извод, че поведението на младши инспектор М. съставлява нарушение служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР - „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“, за което съгласно чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР. „За деяния несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“ се налага дисциплинарно наказание „уволнение“, като се отчете, че неспазването на установения обществен ред и на служебната етика, се отразява изключително негативно върху авторитета на Министерството на вътрешните работи и има за последица намаляване или загуба на обществено доверие в МВР. Обществото е особено чувствително към извършване на непристойни действия, с които грубо е нарушен обществения ред, особено когато действията са извършени от служители на МВР, които са призвани да спазват закона.

Заклучил е, че конкретния случай, в условията на кумулативност, са налице двете материално правни предпоставки - деяние, несъвместимо с етичните правила за поведение на служителите на МВР, с което се уронва престижа на службата, сочещи на съставомерно от обективна и субективна страна неправомерно поведение, квалифицирано като тежко нарушение на служебната дисциплина и основание за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“, съгласно чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР.

Водим от изложеното ДНО на основание чл. 204, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР - неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в

МВР“ (нарушени са т. 15, т. 19, т. 20, т. 25 и 31 от ЕК), чл. 197, ал. 1, т. 6 и чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР - деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижът на службата), е наложил дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР, и е прекратил служебното правоотношение в МВР на младши инспектор В. В. М. старши полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към Об Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи.

Оспорваната заповед е връчена лично на жалбоподателя на 13.06.2023 г. (л. 34)

По делото са разпитани двама свидетели, от показанията на които се установява следното:

Свид. Т. К. К. разказа ,че познава жалбоподателя, тъй като са били колеги в един взод в период от 3-4 месеца ,от септември 2022г. докъм м. март 2023г.;не бил чувал нищо укоримо за него; бил в наряда заедно с още двама полицейски служители,И. Д. и С. В. изпратен по сигнала, че мъж в полицейска униформа бил извадил оръжие. Не открили конкретни лица на мястото посочено в сигнала.Дежурният ги изпратил в дома на колегата М. ,който бил наблизко. Установили че той си бил в къщи ,облечен с анцуг. Свидетелят заяви, че не видял нищо друго, тъй като стоял в служебния автомобил и само отдалеч видял М. че си е в къщата. ;заяви че и тримата от наряда били дали показания по случая.

Свид. М. Г. М. разказа ,че живее в Кюстендил и от 30 години познава М.. Били близки добри познати, на 12 януари бил в С. заедно с братовчед на жалбоподателя който се казвал М. ;взели от автогарата в кв. О. купел такси и отишли до дома на М.; преди да стигнат до къщата видели колата на жалбоподателя, и него самия както и че слагал чанта и сак в багажника, М. бил с полицейска униформа ; пристигнал черен бус, и свидетеля видял, че от него слязъл човек от ромски произход , и двамата с М. започнали да се разправят ,дочул че става дума за някакви дърва и за някакви чанти; лицето от ромски произход се държало агресивно ,викало и жестикулирало ,Венци не викал ,той бил кротък човек ;свидетелят видял Венци да държи чанта или сак в ръцете си ,нямало друго ,наблизко имало една жена със слушалки на ушите, която била закачулена, гледала настрани и била клекнала ниско долу. Братовчедът М. се изплашил от случващото се и избягал и свидетелят го последвал.Съдът кредитира с повишена критичност свидетелските показания на М., предвид, че свидетеля заяви, че са приятели и близки с оспорващия,и съдът счита, че същите са дадени в услуга, да подкрепят защитната теза на оспорващия и не кореспондират с установеното от събраните писмени доказателства по делото.

По делото са приети като доказателства всички събрани в хода на дисциплинарното производство доказателства включително и кадрова справка за жалбоподателя/л.81-82/, както и служебно изискания от съда протокол за разпит от 02.01.2024г. в [населено място] на свидетеля М. Г. М. по досъдебно производство № 77/2023г. по описа на Следствен отдел на Софийска градска прокуратура,пр.пр. № 8342/2023г. по описа на СРП, ведно с Постановление за възлагане на действия по разследването по делегация. От дадените показания на свидетеля М. вписани в протокола се установява ,че той е разказал, че на 12 февруари е бил в С.,като заедно с братовчед на М. М. са отишли с такси да го търсят на домашния му адрес ;преди да стигнат до къщата, видели го до колата му ,бил сам и товарел чувал в багажника на колата си ;спрял бус, от който слязъл непознат ром ,който викал на Венци за някакви дърва, М. не го е заплашвал , качил се в колата си и си заминал , на инцидента

присъствали само М. ,лицето от ромски произход ,свидетеля М. и братовчедата М., нямало други хора.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законния срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори процесната заповед, която представлява подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваната заповед за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ на служителя В. В. М. е издадена от компетентен административен орган, в съответствие с нормата на чл. 204, ал. 1, т. 3 ЗМВР - директор СДВР, на когото изрично нормата на чл. 207, ал. 1, т. 2 от ЗМВР е предоставила правото да бъде дисциплинарнонаказващ орган по смисъла на чл. 207, ал. 1, т. 2 от ЗМВР за всички нарушения (като ръководител на структурите по чл. 37) на държавните служители на младши изпълнителски длъжности и за стажантите за постъпване на младши изпълнителски длъжности. Длъжността, която е заемал жалбоподателят е „младши инспектор - старши полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към Об Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи.

Административният акт съдържа изискуемите от разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР реквизити-извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Заповедта е мотивирана, като са изложени конкретни съображения от фактическо и правно естество. Спазена е и установената форма на заповедта - писмена, като са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ, поради което не е нищожна поради липса на форма.

При издаване на оспорената заповед са спазени всички съществени изисквания на процедурата по налагане на дисциплинарното наказание "уволнение", разписани в ЗМВР. Заповедта е постановена в рамките на преклузивните срокове по чл. 195, ал. 2 от ЗМВР. Дисциплинарното производство е образувано със Заповед № 513з-1158 от 13.02.2023 г. на директор на СДВР – старши комисар К. М., като същата е надлежно връчена на жалбоподателя на 21.12.2022г. (л. 75).

Неоснователен е доводът в жалбата, че оспорената заповед е издадена в нарушение на разпоредбата на чл. 210, ал. 1 ЗМВР. Административният акт съдържа изискуемите от разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР реквизити. Заповедта е мотивирана, като са изложени конкретни съображения от фактическо и правно естество. Спазена е и установената форма на заповедта - писмена, като са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ. При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазена е

процедурата по налагане на дисциплинарни наказания, уредена в Глава осма от ЗМВР. Спазени са и сроковете по чл. 195 и чл. 196 от ЗМВР. Съгласно чл. 195, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му, а съгласно ал. 2 на същата разпоредба на закона за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му.

Оспорената заповед е издадена при спазване на правилата, гарантиращи правото на защита на дисциплинарно привлеченото лице и в съответствие с предвидената в чл. 207, ал. 1 – 12 ЗМВР дисциплинарна процедура при налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание "уволнение". Осигурено е участие на служителя в дисциплинарното производство на всеки негов етап, като дисциплинарно наказващият орган е изпълнил вмененото му задължение по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР преди налагане на дисциплинарното наказание да приеме писмените обяснения на държавния служител. В тази връзка не е нарушено правото на защита на жалбоподателя, като процедурата по налагане на дисциплинарното наказание е проведена законосъобразно.

В тази връзка са необосновани доводите в жалбата и писмените бележки, че оспорената заповед е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като противоречаща на материалните разпоредби на ЗМВР и при съществено несъответствие на целта на закона.

Съгласно чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата.

В процесният случай дисциплинарната отговорност на М. е ангажирана за неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, а именно не са спазени разпоредбите на т. 15, т. 19, т. 20, т. 25 и т. 31 от „Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“, чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР и чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР „деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижът на службата“.

Посочените за нарушени норми от Етичния кодекс гласят, че: т. 15 „Държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме“; т. 19 „Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява.“; т. 20 „Държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си“; т. 25 „Държавният служител не злоупотребява с правомощията си, разчитайки, че няма да му бъде наложена санкция в качеството му на орган на властта“; т. 31 „Държавният служител зачита и спазва правата и основните свободи на всички граждани в съответствие с действащото българско законодателство и международните договори, по които Република България е страна“. Посочените нарушения на Етичния кодекс са квалифицирани като тежки нарушения на служебната дисциплина по силата на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, която норма гласи, че за деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата, се налага дисциплинарно наказание „уволнение“.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния закон.

От доказателствата по делото безспорно се установи, че на 12.02.2023 г. около

10:00-10:30 ч. в [населено място], в близост до кръстовището на [улица]и [улица], в извън работно време, младши инспектор В. М. е извършвал незаконосъобразна дейност, изразяваща се в изсичане на дървета на улицата без да има разрешение за това и е заплашил с убийство гражданина М. Ч., насочвайки към него пистолет - оприличен от потърпевшия като огнестрелно оръжие от марка „М.“ и му казал: „Ще те гръмна“, което е възбудило у Ч. основателен страх за здравето и живота му. Деянията на служителя се доказват от сведение № 230000-2672/16.02.2023 г. на М. Ч. и протокол от 14.03.2023 г. за разпит на свидетел по досъдебно производство № 77/2023 г. по описа на СО-СГП - М. Ч., от сведенията на прекия свидетел на действията на служителя М. - П. И., дадени в сведение № 230000-2706/16.02.2023 г. в протокол от 21.03.2023 г. за разпит на свидетел по досъдебно производство № 77/2023 г. по описа на СО- СГП, както и от изготвената комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза вх. № 5082/11.05.2023 по описа на СО-СГП на М. П. Ч.. В посочените сведения и разпити на свидетелите по досъдебно производство № 77/2023 г., категорично се потвърждават, че на 12.02.2023 г. около 10:00-10:30 ч. в [населено място], в близост до кръстовището на [улица]и [улица], М. е извършвал незаконна сеч, като след възникнали словесни пререкания между него и М. Ч., в присъствието на лицето П. И., служителят е заплашил с убийство Ч., като е насочил към него огнестрелно оръжие - пистолет (разпознато от потърпевшия Ч. като огнестрелно оръжие от марка „М.“) и му казал: „Ще те гръмна“. Тази заплаха е причинила на Ч. остра стресова реакция и основателен страх за здравето и живота му. Видно от доказателствата събрани по дисциплинарното производство, неправомерното поведение на младши инспектор М. е станало достояние на граждани, потърпевши от случая, на полицейски служители от 06 РУ - СДВР, на органите на съдебната власт и на обществото, чрез средствата за масово осведомяване.

Тези установявания не бяха оборени в хода на съдебното производство. В тази връзка е неоснователен доводът в жалбата, че твърдяното за извършено нарушение не е доказано по безспорен и категоричен начин както и, че ДНО не е изследвал подобаващо цялостната обстановка, всички факти и обстоятелства от значение за случая.

Правилен е изводът на дисциплинарно-наказващия орган, че с така установеното по несъмнен начин деяние, жалбоподателят е нарушил т. 15, т. 19, т. 20, т. 25 и т. 31 от „Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“. В тази връзка обосновано ДРО е направил извод, че с действията си, изразяващи се в незаконно изсичане на дървета и заплаха за убийство, младши инспектор В. М., като държавен служител в МВР - старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 06 РУ при СДВР, виновно е нарушил чл. 67 от ЗМВР полицейските органи предотвратяват, пресичат, разкриват и разследват престъпления“, като вместо да предотвратява и пресича престъпни деяния - заплахи с убийство, сам е извършил такова деяние. Безспорно е, че поведението на служителя, съставлява деяние, уронващо престижа на службата и е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, регламентирани в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

Въз основа на тези данни дисциплинарнонаказващият орган е приел, че М. е извършил нарушение на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР - деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“, като не е изпълнил разпоредбите на Етичния кодекс за поведение на

държавните служители в МВР, утвърден със Заповеди на министъра №№ 8121з-348/2.07.2014 г., 8121з-581/08.06.2016 г. и 8121з-12.2018 г.

Този извод на дисциплинарно наказващия орган е обоснован и правилен.

В хода на дисциплинарното разследване органът е събрал достатъчно доказателства, сочещи на извършване на посоченото в заповедта нарушение на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, а именно деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата.

В тази връзка, неоснователен и е доводът в жалбата, че от събраните доказателства не може да бъде направен категоричен и несъмнен извод за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 210, ал. 1, т. 13 ЗМВР.

В случая е налице фактическият състав по чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР действията на служителя са в нарушение на визираните етични правила и като резултат са довели до уронване престижа на службата. Действията на М. са станали известни на органите в структурата на МВР, на органите на съдебната власт, както и достойние на обществените медии, което несъмнено е довело до негативен ефект върху авторитета на службата. Дисциплинарно наказващият орган при коректно установени фактически обстоятелства е изградил обосновани правни изводи относно извършените дисциплинарни нарушения и е дал точна правна квалификация на действията на служителя, поради което обжалваната заповед е материално законосъобразна. Действията, с които жалбоподателя е нарушил етичните норми, са посочени и точно отнесени към съответното правило за поведение. Обосновано е крайното заключение на дисциплинарно наказващия орган, че с поведението си служителят е уронил авторитета на службата.

За извършените тежки дисциплинарни нарушения се предвижда задължително налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, като ДНО се произнася в условията на обвързана компетентност. Тежестта на извършените дисциплинарни нарушения нормативно е преценена като обуславяща налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание "уволнение". С деянието си жалбоподателя е нарушил закона, деянието е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР и е довело до уронване престижа на полицейската институция, тъй като е станало достойние на органите на МВР, на съдебната власт и не обществеността чрез средствата за масово осведомяване.

Съдът намира, че деянията на жалбоподателят, в качеството му на държавен служител от МВР, са силно укорими, сериозно уронват престижа на службата и представляват нарушение на горепосочените разпоредби от Етичния кодекс. Несъмнено М. не е съобразил поведението си със закона и със задължението си да пази доброто име на МВР, което е станало достойние освен на структурите в МВР и на органите на съдебната власт, така и на обществеността, чрез отразяването на случая в медиите, което реално води до загубване на доверието в полицейската институция. Деянието безспорно е довело до уронване престижа на институцията МВР пред обществото и органите на съдебната власт. Поради това деянията му съставляват тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР, за което при условията на обвързана компетентност дисциплинарнонаказващият орган законосъобразно е наложил единственото възможно наказание - уволнение.

При издаване на оспорената заповед не се установява и противоречие с целта на закона. В случая директора на СДВР е издал оспорената заповед, след надлежно установяване на извършено дисциплинарно нарушение, при съобразяване

установената от закона цел свързана с личната и генералната превенция при налагане на дисциплинарни наказания на служителите от системата на МВР. При определяне на наказанието са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено и цялостното поведение на държавния служител по време на службата.

С оглед гореизложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 81 ГПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 1 АПК, на жалбоподателя не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенция за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК на Столична дирекция на вътрешните работи следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от ЗПП вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. М., ЕГН: [ЕГН], от [населено място],[жк], [улица] срещу Заповед № 513з-5616 от 13.06.2023 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 204, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 4, вр. с чл. 197, ал. 1, т. 4, във вр. с

чл. 203, ал. 1, т. 13 вр. чл. 226, ал. 1, т. 8 от Закона за Министерството на вътрешните работи, му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение.

ОСЪЖДА В. В. М., ЕГН: [ЕГН], от [населено място],[жк], [улица], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.